

Sygn. akt II CK 277/05

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 grudnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Gerard Bieniek (przewodniczący)

SSN Bronisław Czech

SSN Kazimierz Zawada (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa M. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą "P(...)" w K. przeciwko U. M. prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą "Biuro (...)" w W. o zapłatę, po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 2 grudnia 2005 r., kasacji powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 30 września 2004 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala kasację.

Uzasadnienie

Powód dochodził od pozwanej zapłaty kwoty 52 527,27 zł z określonymi bliżej odsetkami ustawowymi. W uzasadnieniu wskazał, że na kwotę tę składają się następujące należności z tytułu sprzedaży: - suma 10 272, 45 zł (niezapłacona część ceny objętej fakturą nr (...)/2000); - suma 25 937,57 zł (niezapłacona część ceny objętej fakturą nr (...)/2000); suma 14 822,29 zł (niezapłacona cena objęta fakturą nr (...)/2000); suma 1 429,96 zł (skapitalizowane odsetki ustawowe od zapłaconych z opóźnieniem kwot objętych fakturami nr (...)/2000, (...)/2000 i 3(...)/2000).

W odpowiedzi na sprzeciw pozwanej od nakazu zapłaty dochodzonej kwoty, w którym to sprzeciwie pozwana podniosła, że odstąpiła od umowy sprzedaży towaru objętego fakturą nr (...)2/2000, powód oświadczył, iż „gdyby pozwana odstąpiła od umowy, wówczas powodowi przysługiwałoby żądanie zasądzenia 43 347,72 zł tytułem odszkodowania za niezwrócony towar”.

Sąd Okręgowy wyrokiem z dnia 5 lutego 2004 r. oddalił powództwo.

Powód w apelacji skarżącej w całości wyrok Sądu Okręgowego zarzucił między innymi, że Sąd Okręgowy błędnie przyjął, iż powód nie zgłosił w związku ze sprzedażą towaru objętego fakturą nr (...)2/2000 roszczenia o zapłatę odszkodowania z tytułu niezwrócenia przez pozwaną towaru.

Sąd Apelacyjny zmienił wyrok Sądu Okręgowego w ten sposób, że zasądził od pozwanej na rzecz powoda 11 335,03 zł z określonymi bliżej odsetkami ustawowymi; w pozostałej części apelację powoda oddalił. Uzasadniając wyrok w zakresie oddalającym apelację powoda, Sąd Apelacyjny wyjaśnił, iż „nie do przyjęcia było w świetle zgłaszanych przez powoda roszczeń, że z tytułu faktury (...)2/2000 domagał się odszkodowania. (...). Roszczenie takie nie zostało zgłoszone i trudno rozważać jego zasadność, skoro do dyspozycji powoda w składzie celnym pozostawiony jest towar”.

Powód zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w części, w jakiej Sąd ten oddalił apelację w zakresie dotyczącym zapłaty tytułem odszkodowania kwoty 25 337,57 zł. Podstawy kasacyjne stanowią twierdzenia o naruszeniu przez Sąd Apelacyjny art. 321 § 1 w związku z art. 187 § 1 k.p.c. oraz art. 65 § 1 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 187 § 1 k.p.c., pozew musi zawierać określone żądanie skierowane do sądu oraz przytaczać okoliczności faktyczne uzasadniające to żądanie. Powód natomiast nie musi podać w pozwie podstawy prawnej swego żądania. Kwalifikacja materialnoprawna okoliczności faktycznych przytoczonych dla uzasadnienia zgłoszonego w pozwie żądania należy do sądu. Niemożność uwzględnienia żądania powoda na podstawie prawnej wskazanej w pozwie nie wyklucza więc uwzględnienia tego żądania na innej podstawie prawnej. Nie ulega przy tym wątpliwości dopuszczalność pozwu z tzw. żądaniem ewentualnym, tj. przedstawionym pod osąd na wypadek uznania zasadniczego żądania za bezzasadne. W myśl art. 321 § 1 k.p.c., żądanie powoda uzasadnione przytoczonymi w pozwie okolicznościami faktycznymi wiąże sąd, wyznaczając granice wyrokowania. Także przedmiotem dowodzenia w

sprawie są jedynie fakty istotne z punktu widzenia tak zakreślonych granic wyrokowania przez sąd (art. 227 k.p.c.).

Twierdzenia skarżącego na temat przedmiotowych granic rozpoznania sprawy, wyznaczonych żądaniem powoda wyrażonym w pozwie lub w akcie modyfikującym pozew, oraz na temat dopuszczalności pozwu z tzw. żądaniem ewentualnym są więc teoretycznie poprawne. Nie mają jednak – jak trafnie przyjął Sąd Apelacyjny - podstaw w okolicznościach sprawy.

Okoliczności faktyczne przytoczone przez powoda dla uzasadnienia żądania zapłaty ceny za sprzedany towar (dokonanie sprzedaży, wystawienie faktur, dostarczenie towaru) nie mieściły w sobie zarazem okoliczności wskazujących na dochodzenie przez powoda alternatywnie lub ewentualnie naprawienia szkody spowodowanej przez pozwaną na skutek nie zwrócenia powodowi towaru po odstąpieniu od umowy ze względu na wady towaru.

Także w powołanym wyżej zdaniu zawartym w odpowiedzi powoda na sprzeciw pozwanej nie sposób dopatrzeć się zgłoszenia ewentualnego żądania naprawienia wspomnianej wyżej szkody. Wniosek taki nasuwa się ze względu na brak jednoczesnych twierdzeń powoda wskazujących na okoliczności faktyczne mogące uzasadniać obowiązek naprawienia szkody przez pozwaną.

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 393¹² k.p.c. w związku z art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98) orzekł jak w sentencji.